

GAUMEROUTE

BELGIE - FRANKRIJK

DEELNEMERS

Staf

Ludwig

Dinsdag 20 april 2010

- Van : Virton
- Naar : Ruelle
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 1.202 m
- Dalen : 1.186 m
- Duur : 7 uur

We hebben onze tent achter gelaten op de camping in Virton omdat we deze avond terug overnachten in Virton. We gaan dus met een nagenoeg lege rugzak op stap. Afgelopen nacht heeft het licht gevroren en als we smorgens vertrekken is het nog wat naar de mistige kant. Evenwel breekt de zon al vlug door en krijgen we een stralende blauwe hemel.

De Gaumeroute, ook wel Gaume Buissonnière genoemd, ligt grotendeels op Belgisch grondgebied doch af en toe steekt de route de grens over en doen we een stukje Frankrijk aan. De route is in lusvorm en het beginpunt kan dan ook vrij gekozen worden. De route bestaat al sinds 1986 en loopt deels door Belgisch Lotharingen, ook bekend als de Gaumestreek, de Ardennen en het Arelerland. Het is geen GRpad maar een langeafstandspad dat werd uitgetekend en onderhouden wordt door een lokaal initiatief.

Onderweg komen we het kadaver tegen van een dier. We hebben er geen flauw idee van over welk beestje het hier gaat. Volgens Ludwig is het mogelijks een jong van een dinosaurus. Staf is er niet gerust in en is bang dat hij een van de ouders van het jong tegen het lijf zou kunnen lopen.

De ruïnes van het kasteel van Montquintin zijn gelegen op 330 meter hoogte en is strategisch gebouwd met zicht op Virton. Het kasteel werd opgetrokken in de 12de eeuw maar werd door een brand verwoest in 1869. De beroemdste inwoner van dit kasteel was ongetwijfeld de revolutionaire bisschop Justinus Febronius (1701 – 1790) die het heeft aangedurfd een boek te schrijven over de plaats van de paus binnen de kerk. Zijn boek werd meteen prompt op de verboden lijst gezet door de toenmalige paus.

Het zijn deze blauwe tekens die ons de weg wijzen. Al vlug ondervinden we dat we dagelijks grote hoogteverschillen moeten overbruggen. Telkens we een heuvel op of af moeten krijgen we een hoogteverschil onder de voeten geschoven van zowat 50 à 100 meter. En daar er nogal wat hellingen op het parcours liggen verschieten we soms zelf van de hoogtemeters die de GPS ons per dag doorgeeft.

We komen heel wat huizen en gebouwen tegen die opgetrokken zijn in bruine zandsteen, een steen die veel voorkomt in de Gaumestreek. De Gaume versterkt er wat zijn zuiders imago mee.

We passeren een klein kerkje/kapelletje. Zoals gewoonlijk gaat Staf naar binnen om er een kaarsje te doen branden voor de goede gezondheid van zijn schoonmoeder waar hij zielsveel van houdt. Vooraan in de kerk ligt een schriftje waar ge uw zonden kun inschrijven. Staf begint meteen zijn zonden op te schrijven. Een half uur later komt hij naar buiten. Niet dat hij gedaan had met het opschrijven van zijn zonden maar het schriftje was vol!

Af en toe steken we een bosje door met een prachtig bloementapijt.

Bijlange
niet 🎵

Gebakken
ingewanden,
hééél lekker

Woensdag 21 april 2010

- Van : Virton
- Naar : Florenville
- Afstand : 34 km
- Stijgen : 822 m
- Dalen : 766 m
- Duur : 9 uur

Van zodra het licht begint te worden staan we op. We breken de tent af en wringen alles in onze rugzakken. Het heeft voorbije nacht terug licht gevoren en als we vertrekken zijn onze vingertoppen gevoelloos door de koude. Maar dat nemen we er graag bij, het is immers helder weer.

Aan de rand van het pad ligt een dode vos. Aan het gezwollen lichaam te zien is het beestje al enkele dagen geleden overleden. In deze streek zitten heel veel rode vossen. De vos is een lid van de hondachtige en is een van de grootste roofdieren die in de Benelux aan te treffen zijn. Ze hebben een territorium van 1 tot 12 km². De vos leeft in een zelf gemaakt hol of in het hol van een konijn of een das. Soms delen ze het hol met een konijn. Het zijn sociale dieren.

De paardenbloem (ook wel pisbloem genoemd) kleurt in april hele weilanden geel. De stengel is altijd hol en heeft nooit bladeren. Bij kneuzing vloeit uit de plant een witte vloeistof, paardenbloemenmelk genoemd, welke bruine vlekken achter laat.

‘s Morgens steken we onze kletsnatte tent in een waterdichte zak en vervolgens in de rugzak. Van zodra de zon wat warmte geeft of we op een winderige plaats komen laten we de tent drogen. Meestal is deze binnen de 10 tot 15 minuten gedroogd. Ondertussen zetten we koffie en eten we wat. Ondanks we op een asfaltweg zitten gaan we er van uit dat er hier geen auto’s passeren.

In Gérouville passeren we een lavoir uit de jaren stillekes.

Staf zijn rug jeukt weer.

Versterkte woning in het Franse Margny

Een plat en uitgedroogd overleden diertje. Het witte uiteinde van de staart zou er kunnen op wijzen dat het hier gaat om een vos.

Staf eet in alle rust een boterhammetje.

Vandaag stappen we een gedeelte in Frankrijk. We doorkruisen het dorpje Margny . In augustus 1914 werd hier 1/10 van de inwoners door de Duitsers, zonder enige aanwijsbare reden, geëxecuteerd op bevel van generaal Albrecht de Wurtemberg.

Kijk eens kinderen er
passeren hier twee
kortoren met een rugzak....

Hij kan weeral
niet volgen

In Chameleux passeren we de Gallo-romeinse site. Hier kwam de Romeinse heerweg Reims-Trier langs. In 45 voor Christus werd door de Romeinen een afspanning gebouwd voor de soldaten en de reizigers.

We overnachten op een camping in Florenville. Nadat onze tent is opgezet gaan we iets eten in een plaatselijk restaurant. De eigenaar komt naar ons toe en vraagt of we een mooie wandeling gemaakt hebben. Dat hij gezien heeft dat wij wandelaars zijn daar kunnen we nog inkomen. Maar dan voegt hij er ook nog aan toe dat het toch wel een heel eind is zo van Virton. Staf en Ludwig kijken elkaar aan. Hoe weet de uitbater nu dat wij in Virton, 34 km hier vandaan, zijn vertrokken? We vragen het hem uiteraard. Heel simpel zegt de brave man. Ik was deze morgen in Virton en heb jullie zien voorbij wandelen. Of hoe klein de wereld toch wel is.

Donderdag 22 april 2010

- Van : Florenville
- Naar : Chiny
- Afstand : 24 km
- Stijgen : 627 m
- Dalen : 652 m
- Duur : 6 uur

We verlaten de mooie camping in Florenville en werpen nog een laatste blik op de Semois. Het heeft deze nacht of ochtend niet gevoren en dat scheelt toch wel een pak aan de vingertoppen.

Bankenstel dat niet vlug gestolen zal worden.

Chassepierre verschijnt op de achtergrond. Op de voorgrond merk je de pijlerrestanten van een oude spoorwegbrug over de Semois, die na een bombardement in de tweede Wereldoorlog nooit meer werd hersteld.

Hoe hij het doet weet ik niet maar Staf ziet een kikker en neemt het beestje met beide handen vast. Hij houdt de kikker voor zijn hoofd, kijkt het beestje in de ogen en begint er zachtjes tegen te praten. Even later zet hij de kikker op mijn hoofd en blijft er verder tegen praten. De kikker blijft mooi zitten. Staf neemt er een foto van, geeft het beestje een kus en zet hem dan terug op de grond en de kikker doet alsof er niets gebeurd is.